

[Svend Haugaard.]

korrekt og mere lige over for andre uddannelser, om man yder støtten på grundlag af den almindelige uddannelsesstøtte.

Der er noget uklart i forslaget med hensyn til mestrenes andel på et senere tidspunkt. Jeg tror, det er uheldigt, at man laver noget midlertidigt, som det vil være svært at ændre igen, og jeg mener, at mestrenes andel her skal bestå i, at man giver den, man har i arbejde, en passende løn og dermed færdig.

I fremsættelsen er det antydet, at der er brug for koordination mellem specialarbejderuddannelsen og den erhvervsfaglige uddannelse i øvrigt. Dette må jeg meget stærkt understrege, også stærkere, end det er sagt i fremsættelsen. I fremtiden vil der ikke blot være mere flydende faggrænser, men også mere flydende grænser mellem specialarbejderuddannelsen og den erhvervsfaglige uddannelse. Det er meget vigtigt, at vi muliggør en smidig vej fra ikke-faglært til specialarbejderuddannelse og videre til den egentlige faguddannelse.

Det kræver koordination også i ministerierne. Som det ligger i øjeblikket, er lærlingeloven under undervisningsministeriet, efteruddannelseskurser og specialarbejderuddannelsen er under arbejdsministeriet, men fordelt i to kontorer og, så vidt jeg kan fornemme, med ret stor afstand imellem de to kontorer. Det teknologiske institut er under handelsministeriet, og der er nok — så vidt jeg kan fornemme det — et begrænset samarbejde, en begrænset koordinering. I hvert tilfælde er der noget galt i, at der bliver tale om dobbeltinvesteringer, og det er jo store beløb, det drejer sig om. Jeg vil tillade mig i udvalget at rejse spørgsmålet om, hvordan vi kan få dette sammenlagt under ét ministerium.

Nu vi er ved koordination, er der også spørgsmålet — som hr. Robert Christensen nævnte, og som jeg i øvrigt er enig i — om folkeskolen og den faglige uddannelse; dér må vi se at sætte den grænse, der skal sættes.

Bortset fra de fremførte forbehold kan jeg altså give principiel tilslutning. Det er store beløb, det drejer sig om. Når vi er kommet frem til 1978, så begynder det i hvert tilælde at dreje sig om store tal. Vi må indtil videre tage et vist forbehold for, hvordan disse penge skaffes, men vi er altså enige i selve princippet og det ønskelige i ændringen.

Må jeg takke for en lille ting i lovforslaget, nemlig hensynet til de handicappede, som fremgår af bemærkningerne til § 3.

Ellers er der en række ting, jeg gerne vil have drøftet i udvalg, men jeg gentager min betænkelighed: hvordan skal vi nå det inden for de 25 dage?

Maigaard: Det lovforslag, vi behandler nu, har længe været ventet, og det er meget påkrævet. For det første fordi det må gøres attraktivt at få en erhvervsfaglig uddannelse, som er et vigtigt led i den industripolitik, som landet mangler. For det andet af hensyn til uddannelsesdebatten og befolkningens opfattelse af uddannelsesproblemerne. For sådan som den såkaldte uddannelsesdebat er blevet ført, har det været en debat først og fremmest om elitens uddannelse, om de højere uddannelser. Jeg synes, at lovforslaget her kan være med til at samle uddannelsesdiskussionen om de manges problemer, ikke mindst fordi jeg synes, at den almindelige og ofte hårdt plagede skatteyder har brug for at se, at skattepengene også bruges til hans eller hendes børns uddannelse. Jeg tror, at det sidste aspekt, altså at den almindelige borger kan se, at der også sættes ind på almindelige menneskers uddannelse, er et meget vigtigt aspekt i denne sag som i uddannelsesdebatten.

Jeg synes som sagt, at lovforslaget er meget påkrævet, og jeg kan give et generelt tilsagn om en meget velvillig og også en hurtig behandling af forslaget. De bemærkninger, jeg skal gøre her, er først og fremmest affødt af interesse for forslaget og for vilje til at få det gennemført.

Det er for tiden — og vel også med rette — almindeligt, at vi snakker om anvendel-